

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15CoCsp/3/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1719200183
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hajdínová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1719200183.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Hajdínovej a členov senátu JUDr. Evy Mészárosovej a JUDr. Silvie Walterovej, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, Žilina, Hodžova č. 11, proti žalovanému: Ľ. Š. P. R. K. P. , N. F.P. XX.X.XXXX, C. A. A., K. P. Č.. XXXX/X, o zaplatenie sumy 552,72 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 11. novembra 2019, č. k. 43 Csp 7/2019-79, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Pezinok zo dňa 11. novembra 2019, č. k. 43 Csp 7/2019-79, vo výroku, ktorým žalobu vo zvyšku zamietol, p o t v r d z u j e .

II. Žalovanému n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1.1. Okresný súd Pezinok rozsudkom zo dňa 11.11.2019, č. k. 43 Csp 7/2019-79, zastavil konanie v časti o zaplatenie 450,- €, žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 102,72 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 552,72 € od 24.1.2019 do 10.4.2019 a úrokom 5,05 % ročne zo sumy 102,72 € od 11.4.2019 do zaplatenia v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %. Vychádzal zo žaloby, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 552,72 € spolu s úrokom vo výške 17,90 % ročne zo sumy 552,72 € od 24.1.2019 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 552,72 € od 24.1.2019 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 24.11.2014 so žalovaným uzatvoril zmluvu o bežnom účte č. XXXXX, na základe ktorej pre žalovaného viedol bežný účet, poskytoval mu služby súvisiace s vedením účtu, ako aj možnosť využitia úverového rámca formou povoleného prečerpania, ktorú žalovaný nevyužil. Žalobca viedol pre žalovaného účet za odplatu. Žalovaný bol povinný za program služieb platiť poplatkov vo výške stanoveného aktuálneho Sadzovníka poplatkov, sadzovník bol účtovaný na ťarchu bežného účtu, o čom bol žalovaný informovaný výpisom z účtu a povinnosťou žalovaného bolo udržiavať na svojom účte dostatok finančných prostriedkov na zúčtovanie platobných príkazov, inkás a poplatkov. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že nárok uznáva, účet zabudol zrušiť, na účet žalobcu vložil sumu 450,- €, zvyšnú sumu chce uhradiť v splátkach.

1.2. Po právnej stránke súd prvej inštancie rozsudok odôvodnil ustanoveniami § 261 ods. 3 písm. d/, § 497, § 499, § 502 ods. 1, § 503 ods. 1, § 504, § 506, § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 559 ods. 1, 2, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.2.2013, § 1 ods. 2, § 9 ods. 1, 2 písm. a/ až y/, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch“). Uviedol, že mal

za preukázané, že medzi stranami bola uzavretá zmluva o bežnom účte č. XXXXX, na základe ktorej žalobca pre žalovaného viedol bežný účet, poskytoval mu služby súvisiace s vedením účtu a poskytol mu možnosť využitia úverového rámca formou povoleného prečerpania, ktorú žalovaný nevyužil. Žalobca viedol pre žalovaného účet za odplatu. Žalovaný bol povinný za program služieb platiť poplatkov vo výške stanoveného aktuálneho Sadzovníka poplatkov, sadzovník bol účtovaný na ľarchu bežného účtu, o čom bol žalovaný informovaný výpisom z účtu a povinnosťou žalovaného bolo udržiavať na svojom účte dostatok finančných prostriedkov na zúčtovanie platobných príkazov, inkás a poplatkov. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd prvej inštancie k záveru, že žaloba je v časti dôvodná. Medzi žalobcom a žalovaným došlo k platnému uzavretiu zmluvy o bežnom účte, v zmysle ktorej žalovaný bol povinný za program služieb platiť poplatkov vo výške stanoveného aktuálneho Sadzovníka poplatkov, poplatkov bol účtovaný na ľarchu bežného účtu, o čom bol žalovaný informovaný výpisom z účtu a jeho povinnosťou bolo udržiavať na svojom účte dostatok finančných prostriedkov na zúčtovanie platobných príkazov, inkás a poplatkov. Súd konštatoval, že popri istine priznal žalobcovi aj uplatnený úrok z omeškania v zákonnej výške 5,05 % ročne zo sumy 552,72 € od 24.1.2019 do 10.4.2019 a úrok 5,05 % ročne zo sumy 102,72 € od 11.4.2019 do zaplataenia tak, ako ho žiadal priznať v podanej žalobe. Súd prvej inštancie zmluvu o bežnom účte posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú v zmysle ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, keď žalobca mal pri uzatváraní aj plnení zmluvy postavenie dodávateľa, pretože konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka) a na strane žalovaného vystupoval spotrebiteľ, ktorý neuzatváral zmluvu v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka). Zmluva bola pripravená na formulári (vrátane znenia úverových podmienok), ktorý bol vopred pripravený bez možnosti žalovaného meniť obsah a text uvedenej zmluvy. Súd posudzoval právny vzťah medzi účastníkmi ako spotrebiteľský a aplikoval naň ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce spotrebiteľské zmluvy (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka) a ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Súd prvej inštancie dôvodil, že náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú taxatívne vymenované v ustanovení § 9 ods. 2 zákona 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Okrem iného, zákonodarca v tomto ustanovení zakotvil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (§ 9 ods. 2 písm. k/ cit. zákona). Uvedený údaj musí byť jednoznačne v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedený (prípadne v splátkovom kalendári, ktorý tvorí súčasť zmluvy) a nepostačuje pre splnenie tejto požiadavky, že je možné ho vyvodiť alebo vypočítať z iných údajov v zmluve uvedených. Uzatvorená zmluva síce obsahuje konkrétnu výšku splátky, ale nie je v nej uvedené, koľko z každej splátky sa započítava na splátku úveru a koľko z tejto splátky sa započítava na úrok, prípadne poplatky, čo je v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. k/ citovaného zákona. Pokiaľ zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje vyššie uvedené náležitosti (čo i len jednu z nich), považuje sa poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. V takom prípade má žalobca právo len na vrátenie skutočne poskytnutého plnenia, teda poskytnutého úveru, nemá právo žiadať úroky z úveru, ani akékoľvek poplatky súvisiace s úverom. Ďalej súd konštatoval, že žalobca si uplatnil aj nárok na zaplataenie zmluvného úroku vo výške 17,9 % za dobu od 24.1.2019 do zaplataenia. Pri rozhodovaní o časti úrokov dohodnutých v úverovej zmluve po splatnosti úveru sa súd prvej inštancie plne stotožnil s argumentáciou uvedenou napr. v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6 Co 190/2014, podľa ktorého veriteľ má nárok na zaplataenie úrokov z úveru iba do doby predčasného zosplataenia úveru, pretože so stratou výhody splátok úveru pre dlžníka je spojená aj strata nároku veriteľa na úroky po dobe predčasného zosplataenia úveru, jednorazovým zosplataením dlžník stráca oprávnenie užívať prostriedky z úveru, dlžníkovi vzniká povinnosť jednorazovo vrátiť sumu úveru navyšenú o kapitalizované úroky do zosplataenia a po zosplataení je dlžník povinný zaplataiť už len sankcie spojené s omeškáním. S poukazom na uvedené súd prvej inštancie žalobcovi priznal nárok na úhradu nesplataenej istiny spolu s prislúchajúcim zákonným úrokom z omeškania a vo zvyšku žalobu zamietol.

1.3. O trovách konania súd rozhodol podľa § § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie, jeho výroku, ktorým žalobu vo zvyšku zamietol, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca podľa § 365 ods. 1 písm. a/, h/ a písm. f/ C.s.p. s tým, že v konaní neboli splnené procesné podmienky, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Namietal, že súd porušil jeho právo na spravodlivé súdne konanie a postupoval

v rozpore so zásadou kontradiktórnosti konania, keď v rozpore s § 151 C.s.p. skúmal tvrdenia žalobcu, ktoré neboli žalovaným spochybnené. Podľa odvolateľa je súd limitovaný skutkovými tvrdeniami strán sporu a to aj v spotrebiteľských sporoch. V tomto smere poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Trnave č. k. 10 Co 6/2018-96, zo dňa 29.11.2018 a sp. zn. 10 Co 333/2017, zo dňa 31.1.2019. Vytýkal súdu prvej inštancie nepredvídateľný postup, ktorý bol v rozpore s právom sporovej strany na spravodlivý proces. Nesúhlasil s argumentáciou súdu prvej inštancie a k zamietnutiu nároku na úrok 17,90 % ročne uviedol, že sa nestotožňuje s právnym názorom prvoinštančného súdu, že ide o úrok po zosplatnení. Dôvodil, že úrok 17,90 % ročne je zákonný úrok z titulu prekročenia, ktoré upravuje zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (§ 2 písm. f/ a § 18) a zákon počíta s možnosťou, že zostatok na účte vzniknutý titulom prekročenia bude úročný. Podľa jeho názoru zmluvy o účte, pre prípad prekročenia, nemusia ako obligatórnu náležitosť obsahovať údaje uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. a podľa § 18 ods. 1 citovaného zákona postačuje, aby veriteľ informoval spotrebiteľa zverejnením vývesiek úrokových sadzieb na webovom sídle žalobcu a v pobočkách. Odvolateľ ďalej dôvodil, že úroková sadzba bola upravená priamo v Dodatku k zmluve, v spojení s Prílohou č. 1, ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť Dodatku, v spojení s príslušnými ustanoveniami Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len „VOP“), takže zákonná požiadavka podmieňujúca vznik predmetného nároku bola splnená. Podľa žalobcu VOP, ako aj Príloha č. 1 sú súčasťou zmluvy a to vzhľadom na text zmluvy, ktorý VOP uvádza ako neoddeliteľnú súčasť zmluvy a vzhľadom na text Dodatku, ktorý uvádza Prílohu č. 1 ako neoddeliteľnú súčasť Dodatku, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, s ktorými sa žalovaný oboznámil a vyslovil súhlas svojim podpisom, ďalej sú súčasťou zmluvy (VOP a Príloha č. 1) vzhľadom na rozhodnutie SD EÚ zo dňa 9.11.2016, vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíroovej, podľa ktorého zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument a sú súčasťou zmluvy aj vzhľadom na § 273 Obchodného zákonníka, ktorý výslovne možnosť úpravy povinností zo zmluvy v obchodných podmienkach upravuje. Ďalej odvolateľ poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach zo dňa 15.11.2018, sp. zn. 5 Co 190/2018 a zo dňa 11.12.2018, sp. zn. 5 Co 241/2018, Krajského súdu v Nitre zo dňa 19.12.2018, sp. zn. 5 Co 140/2018 a Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 23.1.2019, sp. zn. 41 Co 39/2018 a zo dňa 27.3.2018, sp. zn. 43 Co 4/2018. Odvolaciemu súdu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti zmeniť a žalobe v celom rozsahu vyhovieť a zaviazat' žalovaného uhradiť dlžnú sumu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň žalobcovi priznať náhradu trov konania aj náhradu trov odvolacieho konania.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril, odvolanie nepodal.

4. Odvolací súd preskúmal vec, súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 C.s.p.), túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keďže neboli splnené zákonné podmienky pre jeho nariadenie (nebolo potrebné doplniť, resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem; § 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 27. apríla 2022; o termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli strany sporu upovedomené zákonným spôsobom (§ 378 ods. 1, § 219 ods. 1, 3, § 385 ods. 1 C.s.p.). Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým žalobu o zaplataenie úroku z úveru vo výške 17,90 % zo sumy 552,72 € od 24.1.2019 do zaplataenia zamietol, ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 C.s.p.), majúč však iný názor na dôvody zamietnutia žaloby ako súd prvej inštancie.

5. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že predmetom sporu je pohľadávka žalobcu, ktorá vznikla v súvislosti s prekročením bežného účtu (prekročenie je automaticky vykonané prečerpanie, pro ktorom banka umožňuje klientovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho bežného účtu), ktorý v mene Euro viedol žalobca v prospech žalovaného na základe zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb uzavretej medzi nimi dňa 24.11.2014. Súčasťou zmluvy boli Všeobecné obchodné podmienky (ďalej aj VOP). Podľa výpisu z účtu žalovaného vznikol na tomto účte ku dňu 31.1.2018 debetný zostatok vo výške 552,72 €. Žalobca k žalobe pripojil žiadosť o otvorenie osobného bežného účtu a uzatvorenie rámcovej zmluvy, rámcovú zmluvu č. XXXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 24.11.2014, dodatok k zmluve o bežnom účte zo dňa 24.11.2014 a Prílohu č. 1, ďalej Všeobecné obchodné podmienky, Sadzobník poplatkov účinný od 1.2.2014 a výpis z účtu žalovaného za obdobie od 31.1.2015 do 31.1.2018. Žalobca v odvolaní poukázal na bod 3.3 VOP, v zmysle ktorého, majiteľ účtu je povinný banke z čerpaného úverového rámca a/alebo z prekročenia platiť úroky za dohodnutých podmienok, podľa pravidiel uvedených v odseku 3.11 tohto článku VOP. Podľa ods. 3.11 písm. c) VOP úroková sadzba prekročenia je variabilná, je určená variabilným ročným percentom z výšky prekročenia. Úroková

sadzba prekročenia je odvodená od referenčnej úrokovej sadzby BASE RATE pre povolené prečerpanie a je určená súčtom tejto referenčnej úrokovej sadzby a prirážky.

6. V konaní nebolo sporné a súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že predmetná zmluva uzavretá medzi žalobcom v postavení dodávateľa plnenia a žalovaným má spotrebiteľský charakter. Preto, aj keď je zmluva o bežnom účte tzv. absolútnym obchodom a to s ohľadom na kogentné ustanovenie § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka, v znení k času uzavretia zmluvy, pravidlá určené v ustanoveniach Obchodného zákonníka dopĺňajú v súdenom prípade normy spotrebiteľského práva. Úlohou súdu je vždy v spotrebiteľských sporoch skúmať ex offio absolútnu neplatnosť právnych úkonov a to z hľadiska existencie neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve. Posúdenie platnosti právneho úkonu je právnou otázkou.

7. Predmetom odvolacieho konania bol zostávajúci nárok žalobcu na zaplatenie úroku 17,90 % ročne zo sumy debetného zostatku, ktorý vznikol ku dňu 31.1.2018 vo výške 552,72 € na účte žalovaného. V prejednávanej veci nedošlo k určeniu skoršej splatnosti dlhu - k zosplateniu, ako nesprávne argumentuje súd prvej inštancie, pretože dlh žalovaného sa stal splatným už v čase jeho vzniku, teda vzniku nepovoleného prečerpania a žalovaný bol povinný tento dlh vyrovnať bez zbytočného odkladu (žalovaným nerozporovaná argumentácia žalobcu prednesená v žalobe), najneskôr do 30 kalendárnych dní od jeho vzniku (ods. 3.3 VOP písm. m/). Spotrebiteľským úverom sa tak stala peňažná istina vo výške prečerpaných peňažných prostriedkov, ktorú bol žalovaný povinný žalobcovi bezodkladne vrátiť.

8. Napriek vyššie uvedenému však v podmienkach súdnej veci nie je možné úrok vo výške 17,90 % z istiny nepovoleného prečerpania žalobcovi priznať. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na Smernicu Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere (ďalej aj Smernica), ktorá v článku 18 ods. 1 upravuje, že ak v prípade zmluvy o otvorení bežného účtu existuje možnosť, že sa spotrebiteľovi umožní prekročenie, obsahuje táto zmluva aj informácie uvedené v článku 6 ods. 1 písm. e/. Veriteľ v každom prípade poskytuje tieto informácie pravidelne písomne alebo na inom trvalom nosiči. Podľa § 1 ods. 5 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení ku dňu uzavretia zmluvy na spotrebiteľský úver vo forme prekročenia sa vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 9 ods. 6, 7 a 8, § 11, § 18, § 20, § 21 a § 23, 25 až 27. Podľa § 18 ods. 1, 2 a 3 citovaného zákona ak ide o zmluvu o otvorení bežného účtu a existuje možnosť, že sa spotrebiteľovi umožní prekročenie, veriteľ je povinný informovať spotrebiteľa pravidelne v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi, o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, podmienkach, ktoré upravujú jej uplatňovanie, indexe alebo referenčnej sadzbe, ktorá sa vzťahuje na pôvodnú úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, sankciách, úrokoch z omeškania a poplatkoch za toto prekročenie a podmienkach, za ktorých sa tieto poplatky môžu meniť (1). Ak ide o prekročenie, ktoré trvá viac ako jeden mesiac, veriteľ bezodkladne informuje spotrebiteľa písomne alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o a) prekročení, b) výške prekročenej čiastky, c) úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, d) akýchkoľvek uplatniteľných sankciách, poplatkoch alebo úrokoch z omeškania, e) iných možnostiach riešenia tohto prekročenia vrátane ponuky iných úverových produktov (2). Na prekročenie sa vzťahujú ustanovenia o najvyššej prípustnej výške odplaty podľa Občianskeho zákonníka (3).

9. V preskúmvanej veci bolo v rámci zmluvy zo dňa 24.11.2014, v znení dodatku k zmluve o bežnom účte dohodnuté povolené prečerpanie, ktoré, podľa žalobcu, žalovaný nevyužil. Zo skutkového deja je zrejmé, že žalobca umožnil žalovanému, ktorý mal u neho zriadený účet, disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec nulového zostatku jeho peňažných prostriedkov na tomto účte a žalovaný sa podľa nerozporovaného skutkového stavu veci zaviazal toto prekročenie bez zbytočného odkladu vyrovnať a zaplatiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby. Úrok bol podľa Prílohy č. 1 dodatku k zmluve dohodnutý pre povolené prečerpanie BASE RATE, pričom bolo uvedené, že v čase uzavretia dodatku o povolenom prečerpaní je 17,90 % p. a. Žalobca sa domáha zaplatenia úroku vo výške 17,90 % ročne ako odplaty z prekročenia účtu s odkazom na VOP, Vývesku úrokových sadzieb, ako aj Prílohu č. 1 k dodatku. Tento spôsob úpravy úroku z prekročenia (odkaz na VOP, vývesku, resp. sadzobník ako aj Prílohu č. 1) ale nezodpovedá požiadavke Smernice vyjadrenej v článku 18 ods. 1 a ani požiadavke vyjadrenej v ustanovení § 18 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. na splnenie si povinnosti veriteľa informovať spotrebiteľa písomne alebo na inom trvalom nosiči o úrokovej sadzbe. Za trvalý nosič (médiu) na uchovávanie informácií osobne určených spotrebiteľovi síce možno považovať aj klientskú zónu webového sídla veriteľa (prístupnosť sadzobníka), avšak v

zmysle rozhodnutia SD BAWAG, C-375/15 len, ak je zrejme, že klient ju pravidelne navštevuje a aspoň pasívne používa komunikáciu, alebo ak veriteľ klienta notifikuje. Uvedená skutočnosť alebo iný spôsob informovania spotrebiteľa o výške úroku z konania nevyplývajú. Odkazom na vývesku nemohol žalovaný spoľahlivo poznať rozsah svojho záväzku z prekročenia, a takýto spôsob vyjadrenia záväzku, ktorý s ním nebol dohodnutý individuálne je v podmienkach spotrebiteľskej ochrany neprijateľný, a preto nemohol spôsobiť vznik platného záväzku žalovaného vo forme zaplataenia požadovaného úroku (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Za individuálne dojednanie nemožno považovať ani uvedenie výšky úroku v Prílohe č. 1 dodatku k rámcovej zmluve, ktorý je informáciou o výške úroku v čase uzatvorenia dodatku o povolenom prečerpaní, pričom z bodu 3.11 VOP písm. b) vyplýva, že úroková sadzba povoleného prečerpania je variabilná, počíta sa na ročnom základe z výšky čerpaného úverového rámca povoleného prečerpania. Úroková sadzba je odvodená od referenčnej úrokovej sadzby banky BASE RATE pre povolené prečerpanie (obdobne aj body 13. a 14. dodatku k zmluve o bežnom účte). Podľa bodu 3.11 VOP písm. c) úroková sadzba prekročenia je variabilná, je určená variabilným ročným percentom z výšky prekročenia. Úroková sadzba prekročenia je odvodená od referenčnej úrokovej sadzby BASE RATE pre povolené prečerpanie a je určená súčtom tejto referenčnej úrokovej sadzby a prirážky.

10. Navyše odvolací súd poukazuje aj na to, že uplatnený úrok 17,90 % ročne značne prevyšuje úroky obvykle požadované na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch (cca 10 %), čo je v priamom rozpore so zákonom, ako i dobrými mravmi. Vychádzajúc z ustálenej praxe súdov je preto potrebné považovať dohodu o výške ročného úroku v miere 17,90 % za dohodu, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi, a ktorá je ustanovením, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, čo potvrdili súdy pri svojej rozhodovacej činnosti (napr. rozhodnutie Krajského súdu Prešov zo dňa 28.9.2011, sp. zn. 3 Co 3/2011, rozhodnutie Krajského súdu Trenčín zo dňa 9.11.2010, sp. zn. 17 Co 313/2010). Z toho vyplýva, že aj keby si zmluvné strany platne úrok dojednali, dojednanie o výške 17,90 % ročne by bolo neplatné v zmysle § 53 ods. 1, v spojení s § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka.

11. Odvolateľ v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie porušil jeho právo na spravodlivé súdne konanie a postupoval v rozpore so zásadou kontradiktórnosti konania, keď v rozpore s § 151 C.s.p. skúmal tvrdenia žalobcu, ktoré neboli žalovaným spochybnené. S uvedenou odvolacou námietkou žalobcu sa odvolací súd nestotožňuje, keďže súd prvej inštancie skutkové tvrdenia žalobcu (uzavretie zmluvy, dodatku k nej, existencia a výška prečerpania) nespochybnil, dôvod zamietnutia žaloby bol dôsledkom právneho posúdenia predmetu sporu zo strany súdu prvej inštancie.

12. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým žalobu vo zvyšnej časti zamietol, postupom podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

13. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. I, § 255 ods. 1, v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. Žalovanému, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech, by patril nárok na náhradu trov konania, keďže mu však žiadne nevznikli a v odvolacom konaní bol nečinný, odvolací súd rozhodol tak, že mu nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

14. Záverom odvolací súd ešte poznamenáva, že rozhodol bez nariadenia pojednávania dôvodiac ustanovením § 378 ods. I, § 219 ods. 1, ods. 3, § 385 ods. I C.s.p. a už vyššie uvedenými dôvodmi. S dôrazom na to, že nedopíňal dokazovanie, a preto prípadne ďalšie tvrdenia prednesené stranami sporu na pojednávaní na odvolacom súde už nemohli mať vplyv na iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Postačovalo preto preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie; strany sporu, predovšetkým odvolateľ, ani nevzniesol žiadny presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania by mohla zaručiť spravodlivé konanie (porovnaj napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.4.2002, č. 64336/01, vo veci Lino Carlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku; porovnaj tiež rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, napr. vo veci vedenej pod sp.zn. 5 Cdo 218/2009, 3 Cdo 51/2011, 3 Cdo 186/2012, 7 Cdo 56/2011).

15. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011; § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).